

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

sídlem

zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Douskem
sídlem 8. března 21/13, Liberec 5

proti

žalovanému:

Odvolací finanční ředitelství

sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2018, č. j. 55493/18/5000-10480-809735

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 12. 2018, č. j. 55493/18/5000-10480-809735, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Finanční úřad pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) dospěl po provedené daňové kontrole k závěru, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň tím, že nedodržel podmínky pro poskytnutí dotace Ministerstvem průmyslu a obchodu, tím pádem i rozhodnutí o poskytnutí dotace na přípravu a stavební práce laboratoře, neboť nepostupoval při výběru dodavatelů podle pravidel pro výběr dodavatelů, když rozdělil předmět zakázky na menší zakázky s cílem snížit hodnotu zakázky pod stanovené finanční limity jednotlivých kategorií. Došlo tak k neoprávněnému použití poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a tedy k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.
2. Správce daně proto vydal dne 2. 3. 2017 platební výměr č. j. 80645/17/2600-31471-506673, kterým žalobci vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 61 165 Kč; a platební výměr č. j. 126129/17/2600-31471-506673, kterým žalobci vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 346 599 Kč. Tyto platební výměry potvrdil žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 3. 2018, č. j. 10184/18/5000-10480-712262. Správní žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného, které nebyl přiznán odkladný účinek, zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 24. 4. 2019, č. j. 59 Af 15/2018-61. Řízení o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku vedené pod sp. zn. 5 Afs 111/2019 nebylo Nejvyšším správním soudem dále jen „NSS“) dosud skončeno.
3. Po nabytí právní moci platebních výměrů na odvod za porušení rozpočtové kázně vydal správce daně dne 29. 3. 2018 platební výměr č. j. 377476/18/2600-31471-506673, kterým žalobci předepsal penále ve výši 61 165 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu za období od 4. 2. 2011 do 19. 3. 2018; a platební výměr č. j. 385153/18/2600-31471-506673, kterým mu předepsal penále ve výši 346 599 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu za období od 4. 2. 2011 do 19. 3. 2018.
4. Proti platebním výměrům na penále podal žalobce odvolání, tato odvolání žalovaný zamítnul a platební výměry potvrdil žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 13. 12. 2018, č. j. 55493/18/5000-10480-809735.
5. V odůvodnění označeného rozhodnutí žalovaný citoval relevantní ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech a na věc dopadající judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Konstatoval, že žalobce primárně brojí proti vyměřenému odvodu, takovou odvolací námitkou se ale žalovaný v tomto řízení zabývat nemůže. Při přezkumu vyměření penále je žalovaný limitován, zkoumá jen, zda penále mělo být předepsáno, zda bylo předepsáno

ve správné výši a za relevantní dobu a zda existuje zákonný titul pro vyměření penále, tedy pravomocné rozhodnutí o vyměření odvodu. Podle žalovaného byly pro vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně naplněny podmínky § 44a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech, a to porušení rozpočtové kázně a prodlení s odvodem. Správce daně předsal penále správně od následujícího dne po dni 3. 2. 2011, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, penále bylo stanoveno do 10 let od 1. ledna roku následujícího po roce, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně. Žalovaný odkázal na přílohy napadených rozhodnutí, které obsahují výpočet penále. A protože vypočítané penále přesáhlo výši pravomocně vyměřeného odvodu, bylo vyměřeno v jeho maximální výši, tedy do výše odvodu. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že odvolání proti platebním výměrům na odvod nemělo odkladný účinek a odkladný účinek nebyl přiznán ani žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně. Odvolací námítka žalobce žalovaný odmítl, konstatoval, že správce daně při vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně postupoval v souladu se zákonem, penále stanovil ve správné výši a za relevantní dobu.

II. Žaloba

6. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný potvrdil platební výměry správce daně na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.
7. Žalobce označil napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Popsal, že správce daně vydal platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně, které žalovaný potvrdil. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že se dopustil porušení rozpočtové kázně.
8. V další části žaloby rozvedl žalobce důvody, pro které má za to, že předmětnou zakázku při jejím zadávání nedělil na menší s cílem snížit hodnotu veřejné zakázky, nýbrž chtěl veřejnou zakázku zadat co nejefektivněji. Jeho postup odpovídal stanoveným podmínkám pro poskytnutí dotace i příslušnému rozhodnutí o poskytnutí dotace s tím, že vymezení předmětu zakázky je otázkou potřeb zadavatele.
9. Žalobce se dále dovolával výsledku kontroly jeho dotační žádosti která ji schválila jako bezchybnou, odkázal na vyjádření agentury ze dne 18. 10. 2016 a 25. 11. 2016. Žalobce rovněž odkázal na výsledky kontroly Ministerstva průmyslu a obchodu, která byla uzavřena až dne 29. 4. 2013. Jediný nedostatek, který byl žalobci vytknut, spočíval v nepředložení zprávy, nemohlo tak dojít k porušení rozpočtové kázně.
10. Ani s vyměřením odvodu ve výši 100 % z částky dotace žalobce nesouhlasil. Protože došlo k naplnění účelu dotace, nebyly porušeny podmínky čerpání dotace.
11. Žalobce na základě uvedených důvodů navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného stejně jako platební výměry zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný nejprve velmi podrobně shrnul průběh řízení ve věci uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a okolnosti vydání platebních výměrů

na penále
za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.

13. Zdůraznil, že všechny žalobní námitky směřují proti samotnému vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně a v tomto řízení jim nelze přisvědčit. Soud se jimi bude muset zabývat v samostatném řízení vedeném pod sp. zn. 59 Af 15/2018. Žalovaný s odkazem na judikaturu NSS uvedl, že penále za prodlení s odvodem je příslušenstvím odvodu za porušení rozpočtové kázně, sdílí osud odvodu a v řízení o zákonnosti penále se nelze zabývat otázkou zákonnosti odvodu. K této otázce žalovaný také citoval z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2016, č. j. 62 Af 19/2015-71. Dodal, že ve vztahu k napadenému rozhodnutí lze pouze zkoumat, zda měly být platební výměry na penále vydány, zda bylo penále předepsáno ve správné výši a za správné období.
14. Tyto základní předpoklady pro vydání platebních výměrů na penále byly splněny, správce daně byl povinen penále předepsat, přičemž tak učinil v souladu s § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech do 10 let od 1. ledna roku následujícího po roce, kdy byla rozpočtová kázeň porušena. Stalo se tak 3. 2. 2011, správce daně penále předepsal za správné období, až ke dni 19. 3. 2018. Penále bylo vyměřeno ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, a to do maximální výše, tj. výše odvodu. Žalobce zvolil nesprávný postup, když žalobou proti rozhodnutí na penále namítá nezákonnost platebních výměrů a rozhodnutí žalovaného ve věci vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně.
15. Proto žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul, náhradu nákladů nepožadoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
17. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Žalobce zmínil možnost přerušení řízení před soudem vzhledem k provázanosti s řízením ve věci vyměření odvodu, když NSS dosud nerozhodl o kasační stížnosti ve věci pod sp. zn. 5 Afs 111/2019.
18. Předmětem soudního přezkumu jsou platební výměry správce na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve spojení s rozhodnutím žalovaného, který je potvrdil.
19. Správce daně penále stanovil podle § 44a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011, tedy účinného ke dni porušení rozpočtové kázně. Podle uvedeného ustanovení platilo, že *za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 4 písm. b) a c) je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne*

následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny nebo nevyplaceny postupem podle odstavce 5 písm. b). Příjemce penále je stejný jako příjemce odvodu s výjimkou případů, kdy příjemcem odvodu je Národní fond. V těchto případech je příjemcem penále státní rozpočet [§ 6 odst. 1 písm. n)]. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 500 Kč, se nevyměří.

20. Ve smyslu § 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, se rozumí daní i odvod
za porušení rozpočtové kázně. Penále je ve vztahu k porušení rozpočtové kázně sekundárním nárokem, který je existenčně spjat s povinností provést odvod za porušení rozpočtové kázně, má akcesorickou povahu. NSS již v rozsudku ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 53/2013-33, bod 13, věc PROPERTY PODNIKATELSKÁ (rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz), konstatoval, že „[p]enále je zákonem o rozpočtových pravidlech koncipováno jako nárok závislý na odvodu za porušení rozpočtové kázně, který stíhá příjemce dotace, jenž je v prodlení s provedením odvodu. Svým charakterem tedy jde o „úrok z prodlení“, který z povahy věci je vždy příslušenstvím hlavního nároku“ (shodně srov. např. rozsudky ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, či ze dne 22. 1. 2015, č. j. 1 As 221/2014-35, anebo ze dne 23. 4. 2015, č. j. 6 As 126/2014-44). Platební výměr na penále s prodlením odvodu má charakter deklaratorního rozhodnutí, povinnost platit penále vzniká přímo ze zákona a správce daně a žalovaný nejsou nadáni správním uvážením ohledně uložení penále a jeho výše (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2011, č. j. 1 Afs 1/2011-82, či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 53/2013-33).
21. Zásadně platí, že v rámci přezkumu rozhodnutí o stanovení penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně není soud oprávněn zabývat se námitkami, kterými žalobce brojí proti vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu a Národního fondu. Rozsah soudního přezkumu platebního výměru na penále za prodlení s odvodem je limitován. V takovém řízení se (k uplatněným žalobním námitkám) zjišťuje, zda existuje pravomocné rozhodnutí, kterým byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, zda je penále počítáno za každý den prodlení ode dne, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, konče dnem odvedením prostředků jeho platbou, zda je použita správná sazba penále a zda bylo penále stanoveno nejvýše do částky uloženého odvodu (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 5. 2005, č. j. 1 Afs 137/2004-62, publ. ve Sb. NSS 1182/2007, dále ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, či ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015-45).
22. Soud se proto v probíhajícím řízení nemůže zabývat námitkami žalobce týkajícími se zákonnosti samotného vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalobní body prakticky shodného obsahu uplatnil žalobce ve správní žalobě proti platebním výměrům správce daně na odvod ve spojení s rozhodnutím žalovaného a soud se je vypořádal v rozsudku ze dne 24. 4. 2019, č. j. 59 Af 15/2018-61. Protože se soud uplatněnými námitkami žalobce nezabýval, neprováděl ani dokazování listinami, které žalobce na podporu svých tvrzení označil jako důkazy.

23. Ve vztahu k penále žalobce žádné konkrétní výhrady, kterými by mohl správné stanovení penále rozporovat, neuplatnil. Zákonná podmínka vyměření penále, tedy existence pravomocného rozhodnutí o vyměření odvodu podle § 44a odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech byla splněna, a žalobní námitky zpochybňující zákonnost vyměření odvodu nejsou v tomto přezkumném řízení relevantní.
24. Lze dodat, že ani případné následné zrušení platebních výměrů, kterými byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně (resp. rozhodnutí o odvolání proti nim), nemá vliv na to, že k datu vydání platebních výměrů na penále a k datu vydání rozhodnutí odvolacího orgánu existovalo pravomocné rozhodnutí pro vydání platebního výměru na penále za prodlení (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015-45). Dojde-li ke zrušení rozhodnutí o odvodu (ať již v soudním přezkumném řízení či přezkumném řízení podle daňového řádu), je na místě obnovit řízení ve věci vyměření penále za prodlení s odvodem.

V. Závěr a náklady řízení

25. Soud vzhledem k shora uvedenému považuje žalobu za nedůvodnou, proto ji zamítnul podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.* Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon

advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 13. listopad 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu